

Ferekýdés ze Syru

Fragenta edice H. S. Schibli

(Herrmann S. Schibli: *Pherekydes of Syros*, Oxford 1990)

F 1 = DK 7 A 1, 116

F 2 = DK 7 A 2 /1

F 3 = DK 7 A 3

F 4 Diogenés Laertios, *Vitae philosophorum* I, 42 Marcovich (Akúsiláos DK 9 A 1)

Hermippos ve spisu *O mudrcích* praví, že jich bylo sedmnáct, z nichž se prý porůznu vybírá sedm. Jsou to: Solón, Thalés, Pittakos, Biás, Chillón, [Mysón,] Kleobúlos, Periandros, Anacharsis, Akúsiláos, Epimenidés, Leófantos, Ferekýdés, Aristodémos, Pýthagorás, Lásos, syn Charmantidův nebo Sisymbritův nebo podle Aristoxena Chabrinův, původem z Hermiony, a Anaxagorás.

Ἡρμιππος δ' ἐν τῷ Περὶ τῶν σοφῶν (fr. 6 Wehrli) ἑπτακαίδεκά φησιν, ὧν τοὺς ἑπτὰ ἄλλους ἄλλως αἰρεῖσθαι· εἶναι δὲ Σόλωνα, Θαλῆν, Πιττακόν, Βίαντα, Χίλωνα, [Μύσωνα,] Κλεόβουλον, Περίανδρον, Ἀνάχαρσιν, Ἀκουσίλαον, Ἐπιμενίδην, Λεώφαντον, Φερεκύδην ...

F 5 = DK 7 A 1, 121

F 6 = DK 7 A 1a

F 7 = DK 7 A 5 /1

F 8 Pseudo-Lúkianos, *Makrobii* 22

... a Ferekýdés ze Syru [se dožil] 85 let.

... καὶ Φερεκύδης ὁ Σύριος ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε.

F 9 Plinius, *Historia naturalis* VII, 118 Schilling (7. 205)

Psaní v próze započal v době krále Kýra (559 až 529 před n. l.) Ferekýdés ze Syru, historii Kadmos z Mílétu.

prosam orationem condere Pherecydes Syrius instituit Cyri regis aetate, historiam Cadmus Milesius.

F 10 = DK A 2 /2

F 11 Apuleius, *Florida* 15; 22.8–12 Helm

Pýthagorás (...) jej ctíl jako svého učitele a zbožně ho pohřbil, poté, co se rozpadnul hnilobou, následkem nevýslovné nemoci působící svědění.

quin etiam Pherecydes Syro ex insula oriundus, qui primus versum nexu repudatio conscribere ausus est passis verbis, soluto locutu, libera oratione; eum quoque Pythagoras magistrum coluit et infandi morbi putredime in serpentium scabiem solutum religiose humavit.

F 12 Isidorus, *Etymologia sive origines* I, 38, 2 Lindsay

primus apud graecos Pherecydes Syrius soluta oratione scripsit ...

F 13 Strabón, *Geographica* I, 2, 6 Meineke (I, 92 Aujac)

Kadmos, Ferekýdés, Hekataios a jim podobní psali v próze, která napodobovala poezii dodržováním některých jejích zásad, ne však metra.

εἶτα ἐκείνην μιμούμενοι, λύσαντες τὸ μέτρον, τᾶλλα δὲ φυλάξαντες τὰ ποιητικά, συνέγραψαν οἱ περὶ Κάδμον καὶ Φερεκύδη καὶ Ἑκαταῖον.

F 14 = DK 7 B 1 = DK 7 A 1, 119

F 15 = DK 7 A 1, 119

F 16 = DK 7 A 1, 116n.

F 17 Apollónios Paradoxografos, *Historiae mirabiles* 5; p. 125 Giannini

Τὰ δὲ περὶ Φερεκύδην τοιαῦτά τινα ἱστορεῖται. ἐν Σύρῳ ποτὲ τῇ νήσῳ διψῶντα ὑδάτιον αἰτῆσαι παρὰ τινος τῶν γνωρίμων· τὸν δὲ πιόντα εἰπεῖν σεισμὸν ἐσόμενον ἐν τῇ νήσῳ μετὰ τρίτην ἡμέραν. τούτου δὲ συμβάντος μεγάλην δόξαν αὐτὸν ἀπενέγκασθαι.

πάλιν δὲ εἰς Σάμον πορευόμενον εἰς τὸ τῆς Ἥρας ἱερὸν ἰδεῖν πλοῖον εἰς τὸν λιμένα καταγόμενον, καὶ εἰπεῖν τοῖς συνεστῶσιν, ὡς οὐκ εἰσελεύσεται ἐντὸς τοῦ λιμένος· ἔτι δὲ λέγοντος αὐτοῦ καταρραγῆναι γνόφον καὶ τέλος ἀφανισθῆναι τὴν ναῦν.

F 18 *Paradoxographi Vaticani admiranda* 30; p. 340 Giannini

Když se prý Ferekýdés ze Syru napil vody ze studny na ostrově Syru, stal se nanejvýše věštným a předpověděl zemětřesení i další věci.

Φερεκύδης ὁ Σύριος ἀπό τινος ἐν Σύρῳ τῆ νήσῳ πηγῆς ὕδωρ πιὼν μαντικώτατος γέγονε καὶ τινὰς προεμήνυσε σεισμοὺς καὶ ἄλλα.

F 19 = DK 7 A 6 /2

F 20 Cicero, *De divinatione* I, 112

Dokonce i Ferekýdés, onen žák Pýthagory, který byl spíše věštcem než fyzikem, předpověděl brzké zemětřesení, když viděl vodu načerpanou ze studny (...)

ne Pherecydes quidem, ille Pythagorae magister, potius divinus habebitur physicus, quod, cum vidisset haustam aquam de iugi puteo, terrae motus dixit instare.

F 21 Plinius, *Historia naturalis* II, 191 (p. 84 Beajujeu)

peribetur et Pherecydi, Pythagorae doctori, alia coniectatio, sed et illa divina, haustu aquae e puteo presensisse ac praedixisse civibus terrae motem.

F 22 = DK 7 A 6 /1

F 23 Plútarchos, *Agis* 10, 6

ἐπεὶ Τέρπανδρον γε καὶ Θάλητα καὶ Φερεκύδην ξένους ὄντας, ὅτι τὰ αὐτὰ τῶ Λυκούργῳ διετέλουν ἄδοντες καὶ φιλοσοφοῦντες, ἐν Σπάρτῃ τιμηθῆναι διαφερόντως.

F 24 Olympiodoros, *In Alcibiadem* 164; p. 104 Westerink

καὶ ὅτι λέγεται Φερεκύδης ὁ διδάσκαλος Πυθαγόρου, οὗ καὶ βίβλος θεολόγος φέρεται, ἀφικέσθαι παρὰ Λάκωσιν καὶ θεάσασθαι ὄναρ, εἰπεῖν τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσιν μὴ φείδεσθαι χρημάτων, καὶ τῇ αὐτῇ νυκτὶ λέγεται φανῆναι τῷ ἐτέρῳ τῶν βασιλέων, πείθεσθαι Φερεκῦδει· καὶ ἀναστάντος Φερεκῦδου καὶ εἰρηκότος τῷ βασιλεῖ λέγεται μεταβαλεῖν αὐθις μέλλουσαν εἰς ὀλιγαρχίαν μεταπεσεῖν τὴν ἑαυτῶν πολιτείαν.

F 25 Plútarchos, *Pelopidas* 21, 3

... τῶν δ' ὕστερον Φερεκῦδην τε τὸν σοφὸν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναιρεθέντα καὶ τὴν δορὰν αὐτοῦ κατὰ τι λόγιον ὑπὸ τῶν βασιλέων φρουρουμένην, ...

F 26 DK 7 A 1, 117-118

F 27 Hérakleidés Lembos, *Excerpta politiarum* 32 (p. 24 Dilts)

Φερεκῦδης ὁ Σύριος ὑπὸ φθειρῶν καταβρωθεὶς ἐν Σάμῳ ἐτελεύτησεν, ὅτε καὶ ἐλθόντι Πυθαγόρᾳ τὸν δάκτυλον διὰ τῆς ὀπῆς ἔδειξε περιεψιλωμένον.

F 28 Hérakleidés Lembos in: Diogenés Laertios, *Vitae philosophorum* VIII, 40

Hérakleidés ve výtahu ze *Života satyrů* říká, že po pohřbu Ferekýda na Délu se [Pýthagorás] vrátil do Itálie.

Ἡρακλείδης δέ φησιν ἐν τῇ τῶν Σατύρου βίῳ ἐπιτομῇ μετὰ τὸ θάψαι Φερεκῦδην ἐν Δήλῳ ἐπανελθεῖν εἰς Ἰταλίαν.

F29a Porfyrios, *Vita Pythagorae* 15; 24,11n. Nauck

νοσήσαντα δὲ τὸν Φερεκῦδην ἐν Δήλῳ θεραπεύσας ὁ Πυθαγόρας καὶ ἀποθανόντα θάψας εἰς Σάμον ἐπανῆλθε ...

F29b Porfyrios, *Vita Pythagorae* 55; 47,18n. Nauck

ὡς γὰρ Φερεκύδη τὸν Σύριον αὐτοῦ διδάσκαλον γενόμενον εἰς Δῆλον πεπόρευτο νοσοκομήσων τε αὐτὸν περιπετῆ γενόμενον τῷ ἱστορουμένῳ τῆς φθειριάσεως πάθει καὶ κηδεύσων ...

F 29c = DK 7 A 4 /2

F 30a Níkomachos in: Iamblichos, *De vita Pythagorica* 30, 184; 102 Deubner

πρὸς Φερεκύδην τὸν Σύριον, διδάσκαλον αὐτοῦ γενόμενον, ἀπὸ τῆς Ἰταλίας εἰς Δῆλον ἐκομίσθη, νοσοκομήσων τε αὐτὸν περιπετῆ γενόμενον τῷ ἱστορουμένῳ τῆς φθειριάσεως πάθει καὶ κηδεύσων αὐτόν·παρέμεινέ τε ἄχρι τῆς τελευτῆς αὐτῷ καὶ τὴν ὁσίαν ἀπεπλήρωσε περὶ τὸν αὐτοῦ καθηγεμόνα. οὕτω περὶ πολλοῦ τὴν περὶ τὸν διδάσκαλον ἐποιεῖτο σπουδὴν.

F 30b Níkomachos in: Iamblichos, *De vita Pythagorica* 35, 252; 135 Deubner

ὡς γὰρ Φερεκύδη τὸν Σύριον, διδάσκαλον αὐτοῦ γενόμενον, εἰς Δῆλον ἐπορεύθη, νοσοκομήσων τε αὐτὸν περιπετῆ γενόμενον τῷ ἱστορουμένῳ τῆς φθειριάσεως πάθει καὶ κηδεύσων.

F 31 = DK 7 A 4 /1

F 32 Aristotelés, *Historia animalium*; 556b30-557a3 (II, 56 Louis; test. Alcm. 15 Calame)

Tato nemoc někdy nastává, když je v těle mnoho vlhkosti. Říká se, že tímto způsobem zahynuli např. básník Alkmán a Ferekýdés ze Syru.

Ἐνίοις δὲ τοῦτο συμβαίνει τῶν ἀνθρώπων νόσημα, ὅταν ὑγρασία πολλὴ ἐν τῷ σώματι ᾗ· καὶ διεφθάρησάν τινες ἤδη τοῦτον τὸν τρόπον, ὥσπερ Ἀλκμᾶνά τέ φασι τὸν ποιητὴν καὶ Φερεκύδην τὸν Σύριον.

F 33 Antigonos Paradoxografos, *Historia mirabilium collectio* 88; p. 70 Giannini (test. Alcm. 16 Calame)

Ἐν δὲ τῷ σώματι τῶν ἀνθρώπων γίνεσθαι οἷον ἰόνθους μικρούς· τούτους δὲ ἐάν τις κεντήσῃ, ἐξέρχεται φθειράς, καὶ ἐὰν ὑγράσῃ τις, νόσημα τοῦτο ἐμπίπτειν ὥσπερ Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ καὶ Φερεκύδει τῷ Συρίῳ.

F 34a Plútarchos, Sulla 36, 5 (test. Alcm. 18 Calame)

Λέγεται δὲ τῶν μὲν πάνυ παλαιῶν Ἄκαστον φθειριάσαντα τὸν Πελίου τελευτήσαι, τῶν δὲ ὑστέρων Ἀλκμᾶνα τὸν μελοποιὸν καὶ Φερεκύδην τὸν θεολόγον ...

F 34b Plútarchos, *De communibus nolitibus adversus Stoicos* 1064a

Říká se totiž, že Hérakleitos a Ferekýdés by dali zdatnost i rozum, pokud by to bylo možné, aby se zbavili vší a vodnatelnosti.

καὶ γὰρ Ἡρακλείτῳ φασὶ καὶ Φερεκύδῃ καθήκειν ἄν, εἴπερ ἠδύναντο, τὴν ἀρετὴν ἀφείναι καὶ τὴν φρόνησιν, ὥστε παύσασθαι φθειριῶντας καὶ ὑδρωπιῶντας·

F 35 Plinius, *Historia naturalis* VII, 103

morborem vero tam infinita est multitudo, ut Pherecydes Syrius serpentium multitudinem ex corpore eius erumpente exspiravit.

F 36 Maximus z Tyru, *Dialexeis* 7, 4 = *Philosophumena* 7, 4.9n.; p. 81 Hobein

ὡς Φερεκύδης ὑπερεφρόνει ἐν Σύρῳ κείμενος, τῶν μὲν σαρκῶν αὐτῷ φθειρομένων, τῆς δὲ ψυχῆς ἐστῶσης ὀρθῆς, καὶ παραδοκούσης τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ δυσχρήστου τούτου περιβλήματος.

F 37a Ailiános Klaudios, *Varia historia* IV, 28; 74 Hercher

Ferekýdés ze Syru zahynul velice bolestivě, když bylo celé jeho tělo stráveno od vší. Vyhýbal se společnosti, protože se jeho vzhled stal ošklivým. Když za ním někdo přišel zeptat se ho, jak se mu daří, vystrčil škvírou dveří prst obnažený až na maso a odpověděl mu, že podobně se má i celé jeho tělo. Děti z Délu pak říkají, že se na něj rozhněval bůh, který je na Délu, a učinil mu to. Když prý se svými učedníky pobýval na Délu, řekl mnoho různých věcí o své

moudrosti, například to, že neobětoval žádnému z bohů, a přesto žil spokojeně a bez potíží, o nic méně než ti, kdo obětují hekatomby. Za tuto prázdnou řeč tak zaplatil nejtěžší trest.

Φερεκύδης ὁ Σύριος τὸν βίον ἀλγεινότατα ἀνθρώπων κατέστρεψε, τοῦ παντὸς αὐτῷ σώματος ὑπὸ φθειρῶν ἀναλωθέντος· καὶ γενομένης αὐτῷ αἰσχροῆς τῆς ὄψεως τὴν ἐκ τῶν συνήθων ἐξέκλινε συνουσίαν. ὅποτε δέ τις προσελθὼν ἐπυνθάνετο ὅπως διάγοι, διὰ τῆς ὀπῆς τῆς κατὰ τὴν θύραν διείρας τὸν δάκτυλον ψιλὸν γεγονότα τῆς σαρκὸς ἐπέλεγεν οὕτω διακεῖσθαι καὶ τὸ πᾶν αὐτοῦ σῶμα. λέγουσι δὲ Δηλίων παιῖδες τὸν θεὸν τὸν ἐν Δήλῳ μηνίσαντα αὐτῷ τοῦτο ποιῆσαι. καθήμενον γὰρ ἐν Δήλῳ μετὰ τῶν μαθητῶν ἄλλα τε πολλὰ φασὶ περὶ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας εἰπεῖν καὶ δὴ καὶ τοῦτο, μηδενὶ τῶν θεῶν θῦσαι, καὶ ὅμως οὐδὲν ἦττον ἡδέως βεβιωκέναι καὶ ἀλύπως, οὐ μείον τῶν ἑκατόμβας καταθυόντων. ὑπὲρ ταύτης οὖν τῆς κουφολογίας βαρυτάτην ζημίαν ἐξέτισεν.

F 37b Ailiános Klaudios, *Varia historia* V, 2; 75 Hercher

Ἔστι Φερεκύδης ὁ Πυθαγόρου διδάσκαλος ἐμπεσὼν ἐς τὴν ἀρρωστίαν πρῶτον μὲν ἴδρου ἰδρῶτα θερμὸν ἰξώδη ὅμοιον ὡς μύξαις, ὕστερον δὲ θηριώδη, μετὰ δὲ ἐφθειρίασε. καὶ διαλυομένων τῶν σαρκῶν ἐς τοὺς φθειρας ἐπεγένετο τῆξις, καὶ οὕτω τὸν βίον μετήλλαξεν.

F 38 Josephus Flavius, *Contra Apionem* I, 14; p. 5 Niese. Eusebios, *Praeparatio evangelica* X, 7, 10; p. 579 Mras

ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ θείων πρώτους παρ' Ἑλλησι φιλοσοφήσαντας, οἷον Φερεκύδην τε τὸν Σύριον καὶ Πυθαγόραν καὶ Θάλητα, πάντες συμφώνως ὁμολογοῦσιν Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων γενομένους μαθητὰς ὀλίγα συγγράψαι, καὶ ταῦτα τοῖς Ἑλλησιν εἶναι δοκεῖ πάντων ἀρχαιότατα καὶ μόλις αὐτὰ πιστεύουσιν ὑπ' ἐκείνων γεγράφθαι.

F 39 Kedrenos Georgios, *Compendium historiarum* P94b; I, 165.18n Bekker

δοκοῦντας παρὰ πᾶσιν εἶναι σοφοὺς τε καὶ φρονίμους. καὶ γὰρ ὡς Ἕλληνες ἱστοροῦσι, καὶ Φερεκύδης ὁ Σύριος καὶ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος καὶ Ἀναξαγόρας ὁ Κλαζομένιος καὶ Πλάτων ὁ Ἀθηναῖος πρὸς τούτους ἐξεδήμησαν, θεολογίαν καὶ φυσιολογίαν ἀκριβεστέραν μαθήσεσθαι παρ' αὐτῶν ἐλπίσαντες.

F 40 Theodóros Meliteniotés, *Fragmenta ex libro astronomia* 12; PG 149, 1000B

F 41 Kléméns Alexandrijský, *Stromata* VI, 57, 3

ἀλλὰ κὰν ἐπὶ Πυθαγόραν ἔλθω καὶ Φερεκύδην καὶ Θάλητα καὶ τοὺς πρώτους σοφούς, ἴσταμαι τὸν τούτων διδάσκαλον ζητῶν κὰν Αἰγυπτίους εἴτης κὰν Ἴνδούς κὰν Βαβυλωνίους κὰν τοὺς Μάγους αὐτούς, οὐ παύσομαι τὸν τούτων διδάσκαλον ἀπαιτῶν.

F 42 Diogenés Laertios, *Vitae philosophorum* VIII, 2 (cfr. I, 13; I, 15)

Když pak [Pýthagorás] přišel na Lesbos, seznámil se prostřednictvím svého strýce Zósila s Ferekýdem. ... Poslouchal Ferekýda ze Syru, jak už bylo řečeno. Po jeho smrti se vrátil na Samos ...

συστῆναι δ' εἰς Λέσβον ἐλθόντα Φερεκύδη ὑπὸ Ζωίλου τοῦ θείου. ... οὗτος ἤκουσε μὲν, καθὰ προείρηται, Φερεκύδου τοῦ Συρίου· μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου τελευτὴν ἦκεν εἰς Σάμον ...

Cfr. I, 13:

Za mudrce byli považováni: Thalés, Solón, Periandros, Kleobúlos, Cheilón, Biás, Pittakos. K nim se připočítávají: Anacharsis ze Skythie, Mysón z Chénu, Ferekýdés ze Syru, Epimenidés z Kréty; podle některých ještě tyran Peisistrátos.

Σοφοὶ δὲ ἐνομίζοντο οἷδε· Θαλῆς, Σόλων, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χείλων, Βίας, Πιττακός. τούτοις προσαριθμοῦσιν Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην, Μύσωνα τὸν Χηνέα, Φερεκύδην τὸν Σύριον, Ἐπιμενίδην τὸν Κρηῖτα· ἔνιοι δὲ καὶ Πεισιστράτον τὸν τύραννον.

Cfr. I, 15:

Italská [vřetev začíná] zase takto: [posluchačem] Ferekýda byl Pýthagorás, toho jeho syn Télaugos, toho Xenofanés, toho Parmenidés, toho Zénón Elejský, toho Leukippos, toho Démokritos, toho ovšem mnozí, jmenovitě pak Nausifanés a Naukýdés, těch pak Epikúros. Ἡ δὲ Ἰταλικὴ οὕτω· Φερεκύδους Πυθαγόρας, οὗ Τηλαύγης ὁ υἱός, οὗ Ξενοφάνης, οὗ Παρμενίδης, οὗ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης, οὗ Λεύκιππος, οὗ Δημόκριτος, οὗ πολλοὶ μὲν, ἐπ' ὀνόματος δὲ Ναυσιφάνης καὶ Ναυκύδης, ὧν Ἐπίκουρος.

F 43 = DK 7 A 1, 119

F 44a Apollónios Tyanensis in: Iamblichos, *De vita Pythagorica* 2, 9; p. 8 Deubner

ἐπεὶ δὲ ἀνεκομίσθη εἰς τὴν Σάμον ἀπὸ τῆς Συρίας ὁ Μνήμαρχος μετὰ
παμπόλλου κέρδους καὶ βαθείας περιουσίας, ἱερὸν ἐδείματο τῷ Ἀπόλλωνι,
Πυθίου ἐπιγράψας, τὸν τε παῖδα ποικίλοις παιδεύμασι καὶ ἀξιολογωτάτοις
ἐνέτρεφε, νῦν μὲν Κρεοφύλῳ, νῦν δὲ Φερεκύδῃ τῷ Συρίῳ, ...

F 44b Iamblichos, *De vita Pythagorica* 2, 11; p. 9 Deubner

φίλος καὶ διδάσκαλος τῶν ἀπάντων, μετὰ τούτου πρὸς τὸν Φερεκύδην
διεπόρθμευε καὶ πρὸς Ἀναξίμανδρον ...

F 44c Iamblichos, *De vita Pythagorica* 35, 248; p. 133 Deubner

διαφέρονται δὲ περὶ τῆς τότε ἀποδημίας, οἱ μὲν πρὸς Φερεκύδην τὸν Σύριον, οἱ δὲ
εἰς Μεταπόντιον λέγοντες ἀποδημηκέναι τὸν Πυθαγόραν.

F 45a Neanthes apud: Porphyrios, *Vita Pythagorae* 1; 17, 14 Nauck

Když se odtud [z Východu?] vrátil do Iónie, navštívil nejprve Ferekýda ze Syru (...)

ἐπανελθόντα δ' εἰς τὴν Ἰωνίαν ἐντεῦθεν τὸν Πυθαγόραν πρῶτον μὲν Φερεκύδῃ
τῷ Συρίῳ ὁμιλήσαι, ...

F 45b Apollónios Tyanensis in: Porphyrios, *Vita Pythagorae* 2; 18, 16 Nauck

[Pýthagorás] však poslouchal nejen Ferekýda a Hermodamanta, nýbrž i Anaximandra (...)

διακοῦσαι δ' οὐ μόνον Φερεκύδου καὶ Ἑρμοδάμαντος, ἀλλὰ καὶ Ἀναξιμάνδρου ...

F 46a Kléméns Alexandrijský, *Stromata* I, 61, 4

Teprve poději Pýthagorás, žák Ferekýdův, jako první nazval sám sebe filosofem.

ὁψὲ δὲ Πυθαγόρας ὁ Φερεκίδου γνώριμος φιλόσοφον ἑαυτὸν πρῶτος ἀνηγόρευσεν.

F 46b Kléméns Alexandrijský, *Stromata* I, 62, 4

Neuvádí se však žádný jeho [Thalétův] učitel, stejně jako se neuvádí u Ferekýda ze Syru, jehož žákem byl Pýthagorás.

διδάσκαλος δὲ αὐτοῦ οὐδεὶς ἀναγράφεται, ὥσπερ οὐδὲ Φερεκίδου τοῦ Συρίου, ᾧ Πυθαγόρας ἐμαθήτευσεν.

F 46c Kléméns Alexandrijský, *Stromata* I, 107, 5

Homér a Hésiodos žili dlouho po trojské válce, o mnoho mladší než oni byli řečtí zákonodárci Lykúrgos a Solón i sedm mudrců a ti kolem Ferekýda a velikého Pýthagory (...)

... μεθ' οὓς μακρῶ νεώτεροι οἱ παρ' Ἑλλησι νομοθέται, Λυκοῦργός τε καὶ Σόλων, καὶ οἱ ἑπτὰ σοφοί, οἳ τε ἀμφὶ τὸν Σύριον Φερεκίδην καὶ Πυθαγόραν τὸν μέγαν ...

F 47 Tertullianus, *De anima* 2, 3; 783 Waszink

Neboť stará doba usoudila, že mnozí autoři byli bohové nebo božští, (...) jako Orfeus, Músaíos, nebo Ferekýdés, učitel Pýthagory.

... quia plerosque auctores etiam deos existamavit antiquitas, nedum divos ... ut Orpheum, ut Musaeum, ut Pherecydem Pythagorae magistrum.

F 48 Aurelius Augustinus, *Contra Academicos* 3, 17.37 (CCSL 29, 57)

Pythagoras autem Graeca philosophia non contentus, quae nunc aut paene nulla erat aut certe occultissima, postquam commotus Pherecydae cuiusdam Syri disputationibus immortallem esse animum credidit, multos sapientes etiam longe lateque perigrinatus audierat.

F 49 Aurelius Augustinus, *Epistulae* 137, 12; 113 Goldbacher

quod apud Graecos olim primus Pherecydes Syrius cum disputavisset, Pythagoram Samium disputationis illius novitate permotum ex athleta in philosophiam vertit.

F 50a Eusebios, *Praeparatio evangelica* 10, 4, 13; 570 Mras

Pýthagorás, známý Ferekýdův, první z nich vynašel jméno filosofie (...)

ὧν Πυθαγόρας πρῶτος, Φερεκίδου γνώριμος, τὸ φιλοσοφίας ἀνευρῶν ὄνομα ...

F 50b Eusebios, *Praeparatio evangelica* 10, 4, 14; 570 Mras

A o Ferekýdovi ze Syru se píše, že prý byl učitelem Pýthagory.

καὶ τὸν Φερεκίδην δὲ Σύριον ἀναγράφουσιν, ᾧ μαθητεῦσαι τὸν Πυθαγόραν φασίν.

F 51a Tatianos, *Oratio ad Graecos* 3; p. 8 Whittaker

Směji se také Ferekýdovým babským řečem i Pýthagorovu a Platónovu dědictví o učení, které, ačkoliv [to] někteří nechťejí [připustit?], také napodobovali.

γελῶ καὶ τὴν Φερεκίδους γρασολογίαν καὶ τοῦ Πυθαγόρου τὴν περὶ τὸ δόγμα κληρονομίαν καὶ τοῦ Πλάτωνος, κἄν τινες μὴ θέλωσι, τὴν περὶ τούτους μίμησιν.

F 51b Tatianos, *Oratio ad Graecos* 25; p. 48 Whittaker

Pýthagorás tvrdí, že byl Euforbos, a že je dědicem Ferekýdovy nauky. Aristotelés však nesmrtnost duše potupil.

Πυθαγόρας Εὐφορβος γεγονέναι φησὶ καὶ τοῦ Φερεκίδους δόγματος κληρονόμος ἐστίν· ὁ δὲ Ἄριστοτέλης τῆς ψυχῆς διαβάλλει τὴν ἀθανασίαν.

F 52 Alexandros z Afrodísiady, *In Metaphysica* ad 1091b4; p. 821 Hayduck

Tito pak jsou smíšení [mytografoné], jako Ferekýdés, který učil Pýthagoru. Říkají, že dobrem a tím nejlepším je příčina a počátek všeho, podobně jako i Mágové (...)

οὗτοι δὴ οὖν οἱ μεμιγμένοι, ὥσπερ Φερεκίδης ὁ Πυθαγόρου καθηγεμών, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἄριστον λέγουσιν εἶναι τὴν τῶν πάντων αἰτίαν καὶ ἀρχήν, ὁμοίως καὶ οἱ Μάγοι ...

F 53a Tzetzés, *Chiliades* 2, 872 Leone

Thalés, mudrc z Mílétu, jeden ze sedmi mudrců,
žák Ferekýda z Asýrie(!).

F 53b Tzetzés, *Chiliades* 11, 67 Leone

... tento Pýthagorás
společně s Thalétem poslouchal Ferekýda ze Syru ...

... οὗτος ὁ Παθαγόρας,
σὺν τῷ Θαλῆ κατήκουσε τοῦ Σύσου Φερεκύδους ...

F 54a Dio Chrysostomos (Pseudo?), *Orationes* 55, 1; II, 115 Arnim

Říká se, že Pýthagorás byl žákem Ferekýda.

Πυθαγόρου δὲ Φερεκύδης λέγεται διδάσκαλος γενέσθαι ...

F 54b Dio Chrysostomos (Pseudo?), *Orationes* 64, 18; II, 153 Arnim

καὶ τὰ μὲν σύντομα ἐκεῖνα οὐ λέγω, τὰ Λακωνικά, τοὺς δουλεύοντας Πέρσας καὶ τὸν ἐν Κορίνθῳ Διονύσιον καὶ τὴν Σωκράτους καταδίκην καὶ τὴν Ξενοφῶντος φυγὴν καὶ τὸν Φερεκύδους θάνατον καὶ τὴν δυσδαιμονίαν τὴν Ἀναξάρχου.

F 55 Apollónios Paradoxografos, *Historiae mirabiles* 6 p. 124 Giannini

Τούτοις δὲ ἐπιγενόμενος Πυθαγόρας, Μνησάρχου υἱός, τὸ μὲν πρῶτον διεπονεῖτο περὶ τὰ μαθήματα καὶ τοὺς ἀριθμούς, ὕστερον δὲ ποτε καὶ τῆς Φερεκύδου τερατοποιίας οὐκ ἀπέστη.

F 56 Diogenés Laertios, *Vitae philosophorum* I, 120 (= Ión z Chiu DK 36 B 4 = Fr. 30 West)

Ión z Chiu o něm [o Ferekýdovi] praví:

Jeho mužností jakož i skromností ozdobeného
duše i po smrti život veskrze radostný má,

ačli má pravdu moudrý Pýthagorás, jenž poznav
názory veškerých lidí, v mysl je uložil svou.

Ἰων δ' ὁ Χίος φησι περὶ αὐτοῦ·

ὥς ὁ μὲν ἠνορέηι τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ
καὶ φθίμενος ψυχῇι τερπνὸν ἔχει βίοτον,
εἶπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν...

F 57 = DK 7 A 1,120 = Diogenés Laertios, *Vitae philosophorum* I, 119–120

F 58 Diogenés Laertios, *Vitae philosophorum* II, 46 (Aristotelés fr. 75 Rosse)

Aristotelés ve třetí knize *O básnictví* říká, že (...) s Thalétem [se přel] Ferekýdés (...)

Τούτω τις, καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τρίτῳ Περὶ ποιητικῆς (Rose 75),
ἐφιλονεῖκει ... Θάλητι δὲ Φερεκύδης ...

F 59 = DK 7 A 7a = Plótinos, *Enneades* V, 1, 9.27–32

F 60 = DK 7 A 8 = Damaskios, *De principiis* 124b; I, 321 Ruelle (fr. 150 Wehrli; Eudémos fr. 117)

F 61 = DK 7 B 1 /2 = Hérodiános, *Περὶ μονήρους λέξεως* 6, 14–16 (2, 911.7–9 Lentz),
jiné čtení viz Diels–Kranz

Nejsem si nevědom toho, že staří mluvili o Bohu rozmanitě. Vždyť u Ferekýda se střídají různé podoby [Diova jména]: Dís, Zén, Dén, Zás, podle jeho vlastního skloňování.

ὅτι δὲ ποικίλως εἴρηται ὑπὸ παλαιῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀγνώω. καὶ γὰρ Δίς καὶ Ζήν καὶ Δήν καὶ Ζὰς καὶ Ζῆς παρὰ Φερεκύδει κατὰ κίνησιν ἰδίαν.

F 62 = DK 7 B 9

F 63 = DK 7 B 13 = Filodémos, *De pietate* 47a14-21; p. 19 Gomperz (cfr. Epimenidés B 5),
jiné čtení viz Diels–Kranz

οί δὲ [Δία καὶ] Ἴηραν πατέ[ρα καὶ] μητέρα θε[ῶν νο]μίζουσιν, Πίν[δαρος] (fr. 80 Snell) δ' [ἐκ] Κυβέ[λης μ]ητρὸς [sc.] ἐν τῶι „[δέσπ]οιν[αν] Κυβέ[λαν] ματ[τέρα],“ Φερε[κύδης] δ' ὁ [Σύ]ριος...

F 64 Achilleus Tatios, *Isagoga excerpta* 3; p. 31.28–32 Maass

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος καὶ Φερεκύδης ὁ Σύριος ἀρχὴν τῶν ὄλων τὸ ὕδωρ ὑφίστανται, ὃ δὴ καὶ χάος καλεῖ ὁ Φερεκύδης, ὡς εἰκός, τοῦτο ἐκλεξάμενος παρὰ τοῦ Ἡσιόδου οὕτω λέγοντος (*Theog* 116) „ἦτοι μὲν πρῶτιστα χάος γένετο“· παρὰ γὰρ τὸ χεῖσθαι (ὑπολαμβάνει) τὸ ὕδωρ χάος ὠνόμασται.

F 65 = DK 7 A 9 /1

F 66 = DK 7 A 9 /2

F 67 = DK 7 A 9 /3

F 68 = DK 7 B 2 /1 = P. Grenf. II, 11 (B. P. Grenfell – A. S. Hunt, *Greek Papyri, Series II*, Oxford 1897)

F 69 = DK 7 B 2 /2

F 70 = DK 7 B 10

F 71 = DK 7 B 11

F 72 = DK 7 B 3

F 73 = DK 7 A 11

F 74 = DK 7 B 12 (A 1)

F 75 = DK 7 B 13a

F 76 = DK 7 B 2 /3

F 77 = DK 7 A 10

F 78 = DK 7 B 4 /1

F 79 Órigenés, *Contra Celsum* VI, 42; II, 113, 14–19 Koetschau

[Kelsos] nepochopil, že tyto Mojžíšovy spisy, které jsou mnohem starší než nejen Hérakleitos i Ferekýdés, ale i než Homér, zavedly příběh o onom zlém [d'áblovi] svrženém z nebe. Onen had (*ofis*), podle kterého je u Ferekýda Ofioneus, byl totiž vyvržen z božského ráje za lidské provinění (...)

... μὴ κατανοήσας ὅτι τὰ πολλῶ οὐ μόνον Ἡρακλείτου καὶ Φερεκύδου ἀρχαιότερα ἀλλὰ καὶ Ὀμήρου Μωϋσέως γράμματα εἰσήγαγε τὸν περὶ τοῦ πονηροῦ τούτου καὶ ἐκπεσόντος τῶν οὐρανίων λόγον. Ὁ γὰρ ὄφεις, παρ' ὃν ὁ παρὰ τῶ Φερεκύδη γέγονεν Ὀφιονεύς, αἴτιος γενόμενος τοῦ ἐκβληθῆναι τοῦ θεοῦ παραδείσου τὸν ἄνθρωπον, τοιαῦτά τινα αἰνίσσεται ...

F 80 = DK 7 B 4 /2

F 81 = DK 7 A 7

F 82 = DK 7 B 4 /3

F 83 = DK 7 B 5

F 84 Tertullianus, *De anima* 28, 5` p. 825 Wasznik

scimus etiam magiae licere explorandis occultis per catabolicos et peredros et pythonis spiritus. non enim et Pherecydes, Pythagorae magister, his forsitan artibus divinabat, ne dicam somniabat?

F 85a Lactantius, *Divinae institutiones* 7, 7, 22 (CSEL 19, 608)

immortales esse animas Pherecydes et Plato disputaverunt: haec vero propria est in nostra religione doctrina.

F 85b Lactantius, *Divinae institutiones* 7, 8, 7 (CSEL 19, 610)

in eadem sententia fuit stiem Pythagoras antea, eiusque praeceptor Pherecydes, quem Cicero (*Tusculanae* I, 16, 38 A 5 /1) tradidit primum de aeternitate animarum disputavisse.

F 86a = DK 7 A 5 /2

F 86b = DK 7 A 5 /2

F 87 = DK 7 B 7

F 88 = DK 7 B 6 /1

F 89 = DK 7 A 12

F 90 Themistios, *Orationes* 2, 38ab; 46 Dindorf (p. 53 Schenkl)

Οὕτω δὲ ἄρα βασιλέως προμηθεῖται τὸ δαιμόνιον καθαρὰς φυλάξαι καὶ δικαίου φόνου τὰς χεῖρας μᾶλλον ἢ Φερεκύδου καὶ Πυθαγόρου, ὥστε καὶ τὸν ἕτερον τῶν τυράννων, ᾧ θάνατος ἐφ' οἷς ἐπαρῶνησεν ἦν ἀναγκαῖος, συνήλασέ τε καὶ συνηνάγκασεν ἑαυτοῦ γενέσθαι τυραννοκτόνον.